

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100146
Dátum vydania rozhodnutia: 08.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. augusta 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného G. Y. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 21. augusta 2017, sp. zn. BB-4 T/21/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „súd“) rozsudkom z 21. augusta 2017, sp. zn. BB-4 T/21/2017, rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. por., tak, že obžalovaného G. Y. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), sp. zn. VII/1 Gv 170/16-1000-20, zo 14. júla 2017 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 7. januára 2016 v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca v ubytovni pre odsúdených B2, objekt 019, 1. nadzemné podlažie v kancelárii označenej ako č. 122, kde vykonával trest odňatia slobody, sľúbil Mgr. P. P., príslušníkovi ZVáJS služobne zaradenému na výkon služby ako pedagóg úseku pedagogických činností oddelenia výkonu trestu v ÚVTOS Košice - Šaca, finančný úplatok v nešpecifikovanej výške za to, aby odsúdeného G. M. premiestnil z oddielu B3 na oddiel B11, ktorý mal na starosti a následne, aby odsúdenému G. M. zabezpečil v evidencii odsúdených zápis kladného hodnotenia, ktoré by malo viesť k umiestneniu na otvorené oddelenie a následne k jeho podmiečnemu prepusteniu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č.l. 107) podala prokurátorka odvolanie, ktoré podaním z 25. decembra 2017 písomne odôvodnila. Z obsahu odôvodnenia odvolania vyplýva, že prokurátorka sa nestotožnila so spôsobom vykonania dôkazov samosudcu, ktorý ich hodnotil podľa názoru prokurátorky nedôsledne. Podľa názoru prokurátorky, z prepisu obrazovo-zvukového záznamu vyhotoveného pracovníkom Prezídia Policajného zboru jednoznačne vyplýva, že obžalovaný pri rozhovore požiadal pedagóga, aby sa zaňho prihovorel a pomohol ho premiestniť do druhého oddielu, pričom v rozhovore ďalej spomína, že „zavolať starému“, aby poslal peniaze. Poukázala na to, že obrazovo-zvukový záznam, ktorého kvalitu však spochybňoval súd, bol známy obžalovanému aj jeho obhajcovi. Prokurátorka má za to, že v prípade, ak súd považoval obrazovo-zvukový záznam za nezrozumiteľný a v rozpore s prepisom, nemal dôvod odmietnuť návrh prokurátora a obhajcu, aby bol do konania pribratý znalec z kriminalisticko-expertízneho ústavu za účelom posúdenia súladu prepisu so záznamom. Ďalej prokurátorka skonštatovala rozpor vo výpovedi obžalovaného a svedka G. M.. Pokiaľ obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že mu na jeho požiadavku boli na účet G. M. zasielané peňažné prostriedky, ktorý mu za ne robil nákupy, G. M. túto skutočnosť poprel. Výpoveď svedka G. M. možno hodnotiť podľa názoru prokurátorky ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu za nepriamu korupciu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je podľa názoru prokurátorky výrok napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného chybný, pretože nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4 T/21/2017, z 21. augusta 2017 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný podaním zo 7. novembra 2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za zákonné a správne. K dôvodom odvolania prokurátorky poznamenal, že nielen obrazovo-zvuková nahrávka bola nepoužiteľná ako dôkaz v trestnom konaní pre jej absolútnu nezrozumiteľnosť, ale aj prepis tejto nahrávky bol nespôsobilý ako jediný dôkaz v danom konaní. Uviedol, že výpoveď samotného svedka M. v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní logicky vyvrátila závery obžaloby o korupčnom správaní sa obžalovaného, minimálne ich závažným spôsobom spochybnila. Na záver zdôraznil, že súd sa zaoberal aj možnosťou obžalovaného, ako aj svedka P. pomôcť odsúdenému M., pričom súd zistil, že vzhľadom na postupy používané vo väzenskom zariadení ani nebola reálna možnosť rozhodnutím jedného zamestnanca ústavu získať pre akéhokoľvek odsúdeného neoprávnené výhody. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por., po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku a v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 6 Tr. por. dospel prvostupňový súd k správneému záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora spáchal práve obžalovaný G. Y..

V obsiahlom odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyslovil existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, ktoré skutočnosti bránia vyvodu spolahlivého záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, spáchal obžalovaný a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú. Spôsobu, ktorým súd hodnotil vykonané dôkazy, nemožno podľa názoru najvyššieho súdu nič vytknúť, pretože jeho hodnotenie vykonaných dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia. Najvyšší súd si preto plne osvojil závery súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozsudku. Tieto závery súdu prvého stupňa plne odôvodňujú jeho výrok o oslobodení obžalovaného a v podrobnostiach najvyšší súd na tieto závery odkazuje.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu, pokiaľ obžalovaný uviedol, že v podmienkach výkonu trestu nebolo možné poskytovať úplatok, nakoľko v zariadení je kamerový systém a pri rozhovoroch je prítomná ďalšia osoba (pedagóg) a z jeho strany sa nedalo ovplyvniť rozhodnutie komisie rozhodujúcej o zmenách podmienok výkonu trestu u jednotlivých odsúdených (zápisnica z hlavného pojednávania konaného 21. augusta 2017, č.l. 96 súdneho spisu), tak táto obrana obžalovaného vyvrátená nebola. Na tomto mieste je potrebné prisvedčiť špecializovanému trestnému súdu, ktorý vyslovil, že v danom prípade jediným dôkazom, ktorý mal usvedčovať obžalovaného zo spáchania trestného činu bol obrazovo-zvukový záznam vykonaný Prezidiom Policajného zboru dňa 7. januára 2016 v čase od 10:48:03 do 11:05:05 hod. vzhľadom na to, že Mgr. P. P. využil svoje právo a odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať (č.l. 100 súdneho spisu). Po prehraní samotnej nahrávky, ktorá bola nezrozumiteľná na viacerých miestach, rovnako aj z prepisu obrazovo-zvukového záznamu tiež najvyšší súd konštatuje, že nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodit' záver o vine obžalovaného o tom, že obžalovaný sľúbil pedagógovi Mgr. P. finančný úplatok v nešpecifikovanej výške za to, aby bol odsúdený G. M. premiestnený z oddielu B3 na oddiel B11 a aby tento pedagóg zabezpečil kladné hodnotenie odsúdeného G. M., čo malo viesť k jeho umiestneniu na otvorené oddelenie a následne k podmienenému prepusteniu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že nemôže ísť o jeden nepriamy produkovaný dôkaz, ale o súhrn takýchto dôkazov, ktoré by museli tvoriť súvislý celok, ktorej interpretácia by neumožňovala iný záver, len záver o vine. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ vyhodnotil takúto pochybnosť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo. V uvedenom smere je nutné stotožniť sa s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a pokiaľ neexistuje ucelená reťaz dôkazov, tak priamych ako aj nepriamych pre vyslovenie bezpečného záveru, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musí súd obžalovaného oslobodiť podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora, je zrejmé, že prokurátor v odvolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil prvostupňový súd. Najvyšší súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov rozsudku prvostupňového súdu, t.j. aj kvalita a výpovedná hodnota videozáznamu, spadá do okruhu hodnotenia dôkazov a zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

Nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie nevinu, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.